

DR. NAGY MÁRIA

1931–2003

Orvosdoktor, az orvostudományok kandidátusa, az Állatorvostudományi Egyetem adjunktusa az anatómiai és szövettani tanszéken (1962–1970), kiváló ismeretterjesztő.

Nagy Mária 1931. augusztus 10-én született Budapesten. 1950-től orvosi egyetemi tanulmányokat folytatott (1951-ben lett önálló a Budapesti Orvostudományi Egyetem), 1956-ban szerzett diplomát az Általános Orvostudományi Karon, és a Törő Imre akadémikus vezette szövet- és fejlődéstani intézetben kezdett dolgozni mint egyetemi tanársegéd.

1962-ben az Állatorvostudományi Egyetem anatómiai és szövettani tanszékének tanársegéde, a szövettani gyakorlatok vezetője, valamint a citológia és az általános szövettan előadója. 1965-ben egyetemi adjunktussá léptették elő. 1968-ban *A folyami kagyló (Unio pictorum) ganglionsejtjeinek lipofuscinján végzett vizsgálatok* című munkája alapján az orvostudományok kandidátusa fokozatot nyerte el. A tanszéken eltöltött éveit később élete legtermékenyebb, legszabadabb időszakának tartotta.

1970-ben az Országos Közegészségügyi Intézet élettani és toxikológiai osztályán lett tudományos munkatárs. Nem sokáig dolgozott ott, mert hiányzott életéből a tanítás, az oktatómunka. Néhány év után az Orvostovábbképző Intézet

Egészségügyi Főiskolai Karán főiskolai docenssé nevezték ki. 1985-ben, 54 éves korában nyugdíjba ment.

Kiváló tanár, elmélyült kutató volt. Minden iránt érdeklődő nyitott egyéniség, a morfológia és a biológia témakörei egyaránt foglalkoztatták. Említésre méltó eredményei az öregedés és a genetika témaköréből valók. Foglalkozott a biológiai oktatás pedagógiájával és a nevelőmunka feladataival is. Az ismeretterjesztés kedvelt, fő feladatává vált. Az anatómiai és szövettani tanszék munkatársaként (1962–1970 között) szinte ontotta a tudományos ismeretterjesztő könyveket. Az 1965-ben megjelent *Mi a sejt?* című könyve az első magyar nyelvű ismeretterjesztő mű volt a sejtek szerkezetéről és működéséről; két kiadást ért meg. *Az öregedésről* írott munkája szintén két kiadásban jelent meg (1966, 1968). *Bevezetés az általános biológiába* című munkája átmenet volt az ismeretterjesztő mű és a tankönyv között. Említést érdemel a Perendy Máriával írt *Biológiai korrepetitor* című kétkötetes munka, amelyben több száz, akkor még újnak ható tesztfeladat volt, hátul a megoldási kulccsal. A Nagy–Perendy–Fazekas szerzőhármas a modern biológiai felvételiztetés úttörője volt.

Későbbi munkahelyein a könyvírási tevékenysége alábbhagyott, majd megszűnt. Kapcsolata azonban a tudományos élettel nyugdíjazása után sem szakadt meg, élete utolsó pillanatáig orvostörténeti kutatásokat végzett.

Dr. Kiszely Györgyné, dr. Nagy Mária 2003. augusztus 26-án hunyt el.

Irodalom

Kótai István: Dr. Nagy Mária (1931–2003). *Magyar Állatorvosok Lapja*, 2004. 126. 3. 191.